

Neapolis University

HEPHAESTUS Repository

<http://hephaestus.nup.ac.cy>

Archive Cypriot Newspaper Materials

Cypriot

1907-03-31

þÿ š í à á¹ ¿ â - ± á . 3 6 1

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/9536>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΚΥΠΡΙΟΣ

ΜΥΡΙΟΣΤΗ ΑΠΟΠΕΙΡΑ

Αι γλώσσαι ἐνία ἢ δέκα ῥητόρων τοῦ Κυπριακοῦ Νομοθετικοῦ Συμβουλίου, ἑλλήνων, ὀθωμανῶν, ἀγγλων, ἰκονισθησαν ἀπὸ ἐξ ἡμερῶν ἐπὶ τῆς πολυθρῦλλήτου χηρείας τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ θρόνου.

Ὅ,τι ἐλίχθη καὶ ἐγράφη ἀπὸ ἐπταετίας ἐπὶ τῆς λύσεως τοῦ ζητήματος τούτου, ἤμπορεῖ ἀνευ ὑπερβολῆς ν' ἀποτελεσθῆ μίαν νέαν «Βρετανικὴν Ἐγκυκλοπαιδείαν». Καὶ ὁμοίως ἀπὸ τῆς νέας αὐτῆς ἐγκυκλοπαιδείας τίποτε δὲν ἐβγήκεν ἔως τώρα. Καὶ οἱ ῥητορικοὶ ἀκόμη λόγοι τῆς ἐξουμάδος ταύτης θὰ ἠδύνατο ν' ἀποτελέσωσι ἕνα ἐπι παρόμοιον ὄγκον!

Ἡ ὑπόβλη ἡ νομοσχεδίου εἰς τὸ Νομοθετικὸν ὑπὸ τῆς πλειονότητος τῶν ὀκτώ ἐκ τῶν ἐνία ἑλλήνων βουλευτῶν, οὗ οὐ θέλουσι νὰ κανονίσωσιν ἕνα ἀσφαλῆ τρόπον ἐκλογῆς λαϊκῶν ἀντιπροσώπων καὶ ἕνα ἀσφαλῆ τρόπον ἐξελέγξεως ἐνστάσεων ἐπὶ τῶν ἐκλογῶν—καὶ ἡ ἐξελέγξις τῶν ἐνστάσεων ἀκροβῶς εἶνε, ὡς ἐθουμούμεθα ὅλοι, ὁ βράχος καθ' οὗ προσέκρουσε καὶ ἐσαύγησε τὸ ζήτημα εἰς τὴν ἀρχὴν του—εἶνε ἡ τριακοστῆ, ἑκατοστῆ, μυριοστῆ ἀπόπειρα πρὸς λύσιν τοῦ ζητήματος αὐτοῦ.

Ἐπὶ ἐπτὰ ἔτη μίαν μικρὰ ἐκκλησίαν σπικρῶνται καὶ ἐξευτελιζέται διὰ νὰ εὑρῆται ἕνα τρόπον νὰ θέσῃται ἕνα νόμιμον ἀρχηγὸν ἐπὶ κεφαλῆς. Καὶ ὁμοίως εἰς ἕνα τὸν ἄλλον κόσμον κατὰ τὸ διάστημα αὐτὸ ἐγενήθησαν, ἐξευλίχθησαν, ἐλύθησαν τὰ μεγαλύτερα, τὰ φοβερῶτερα προβλήματα! Καὶ ὅλος ὁ ἄλλος κόσμος ἐξοκολοῦθαι νὰ προχωρῆ καὶ νὰ προσδεύῃ, εἶτε μὲ τὸ σπαθί, τοὺς πολέμους εἶτε μὲ τὸ σπαθί τῆς εἰρήνης, καὶ νὰ πλησιάζῃ μὲ ἀπρόσκοπτα πάντοτε βήματα πρὸς τὸ ἰσχυρὸν του.

Θεόπνευστος ἀληθῶς ὁ καὶ τῆς ἐκκλησίας, κατὰ τὸν ὁποῖον χηρεύουσα ἐπισκοπικὴ ἔδρα πρέπει νὰ πληροῦται ἐντὸς τριῶν μηνῶν. Δὲν ἤμπορεσεν ὁμοίως νὰ ἐρασησθῆ καὶ εἰς ἡμᾶς, εἰ ὅποιοι... ἀκόμη ζητοῦμεν κανόνας διὰ τὸν τρόπον τῆς ἐκλογῆς.

Τόσα σχέδια λύσεως ἐγχωρίου βιομηχανίας, ἀλλὰ τόσα ραγδαίως μεταβαλλόμενα μάλιστα ἀπὸ τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον ἢ ἀπὸ τὰ τρία Πατριαρχεῖα, ἀλλὰ ἀπὸ τὸ ἐλεύθερον Βασίλειον, ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἀποικιῶν τῆς Ἀγγλίας, ἀπὸ κάθε ἕνα πρὸ ἡμποροῦσεν ὁπωσδήποτε νὰ δώσῃ γνώμη. Ἡ κανένα δὲν θὰ ἦτο θεόπνευστος, ἢ ὁ Θεὸς ἀπεφάσισε τὴν καταστροφὴν μας!

Ἡμποροῦσε κανεὶς ν' ἀναφωνήσῃ: «Ἄλλ' ἢ Ἐκκλησία δὲν κατόρθωσε ποτὲ νὰ λύσῃ καὶ ἀπίρως μεγαλύτερα ζητήματα; Διατί λοιπὸν δὲν δύναται νὰ ἐμπεισθῆ καὶ νὰ μᾶς δώσῃ ἕνα μόνον σχέδιον ἀλλὰ τόσον ἀτραπηδόλον ὥστε νὰ φωτίσῃ ὅλους καὶ νὰ ἐπιτευχθῆ τὸ ποθοῦμενον;

Καὶ ὁμοίως εἶνε ἀνάγκη ὁ λαὸς αὐτός, ὅσον μικρὸς καὶ ἀσήμαντος ἂν εἶνε, νὰ μὴ καταστραφῆ τόσον ἄδικα. Ἀλλὰ καὶ πρέπει εἰς Ἀρχιεπίσκοπος μὲ συντριπτικὴν καὶ μὲ δημιουργικὴν συγχρόνως δύναμιν.

Ἡ δὲ Κυβέρνησις ἐν τῷ μέσῳ τῶν φλεγόντων ῥητόρων μὲ τοὺς κεραυνούς τῶν κανόνων, μὲ ὅλην τὴν σαλάταν μὲ τὴν ὀπίαν ἀπὸ ἐπτὰ χρόνων, τρέφουν τὴν δυστυχῆ Κύπρον ὑπεύθυνοι τε καὶ μωροὶ ἀνεύθυνοι, μὲ τὸν κερυνὸς τῶν προνομίων,

τῶν θεισμιῶν, τῶν δικαιωμάτων ἐν μέσῳ συναγερμού τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας, τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ δικαίου ἐν μέσῳ προβλημάτων ὡς τὸ ἐὰν ὁ Μέγας Κωνσταντῖνος εἶχε κατηχηθῆ ὅταν προήδρευε τῆς πρώτης Οἰκουμενικῆς Συνόδου ἢ δὲν εἶχεν: ἐν μέσῳ ὅλου αὐτοῦ τοῦ συναγερμού ἡ Κυβέρνησις φαίνεται ὡς νὰ λέγῃ:

—Εὐλογημένοι, τί σκοτώνεσθε νὰ εὑρετε λύσιν; Καὶ ἂν τὴν εὑρετε, τὸ κομματικὸν ντελίριον σα; ἐκυρίευσεν τόσον ὥστε τὸ μόνον βέβαιον εἶνε ὅτι ἐπάθετε πλέον ἐκεῖνο πρὸ εἰχαν πάθη καὶ εἰς ἑσβρατοί. Δηλαδή: ἡ γενεὰ αὐτὴ εἶνε καταδικασμένη νὰ μὴ ἴδῃ τὴν Γῆν τῆς Ἐπαγγελίας!

Ἄλλ' ὁπωσδήποτε, κατὰ τὴν μακρὰν συζήτησιν ἡ Κυβέρνησις εὑρέθη ἀφ' ἐνός μὲν ἐνώπιον τῆς γνώμης τῆς μειοψηφίας ὅτι οἱ νομοθετοῦντες ἐπὶ ἐκκλησιαστικῶν ζητημάτων διατρέχουσι κινδύνους ἀνευ συμβουλῆς τῶν ἐδόντων, ἀφ' ἐτέρου δὲ ἐνώπιον τῶν ἐπιχειρημάτων τῆς πλειοψηφίας ὑπὲρ τοῦ «κανονικοῦ» τοῦ νομοσχεδίου. Ἀπὸ τὴν λεπτὴν θέσιν, κατὰ τὴν ταπεινὴν μας γνώμην, θὰ ἐξήρχετο, ἂν εἰδέχοντο, τὸ νομοσχέδιον ἐδῶ, τὸ ἀπέστειλε πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον, ὅπερ—συμφώνως πρὸς τὴν ἀρχὴν, ἢ ἀνέκαθεν ἔθεσεν ὅτι δὲν ἐπεμβαίνει εἰς ἐκκλησιαστικὰ ζητήματα τῆς νήσου—νὰ ἐλθῆ εἰς συνενόησιν μὲ τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον πρὸς ἐπικυρώσῃ ἢ ἀπορρίψῃ τὸν νόμον.

Εἶνε ὁ μόνος τρόπος νομιζόμεν νὰ μείνουν καὶ τὰ τρία μέρη εὐχαριστημένα, καὶ ἂν πάλιν... μὴ ἤθελε λυθῆ τὸ Ζήτημα!

Ἡ ΕΒΔΟΜΑΣ

25 ΜΑΡΤΙΟΥ ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ

Ἄς ἀρχίσωμεν ἀπὸ τὸν καιρὸν. Στάς 8 μετρία συννεφιά. Στάς 9 περισσοτέρως συννεφιά καὶ ὀλίγοι ἀνεμοί. Στάς 10 ἀρχίζουσι κῶδωνες τῆς θρησμοθετικῆς των πρόσκλησιν διὰ τὴν θεολογίαν, καὶ... ὀλίγη βροχὴ. Στάς 11 1/2 θύελλα, ἀλλ' ἡ τελετὴ εἶχε λήξῃ πλέον. Καὶ τὸ ἐπὶ τῆς αἰθρίας.

Τὸ ἐξολογώτερον σημεῖον τῆς ἑορτῆς ἦτο ἡ μετὰ μακρὰν ἀπουσίαν λειτουργία τοῦ Σεβαστοῦ Ἱεράρχου Κυρηνεῖας εἰς τὸν ναὸν τῆς Φανερωμένης καὶ ἡ χοροστασία αὐτοῦ κατὰ τὴν κοσμοδριθῆ θεολογίαν.

Ἐυφρόνου μνηεὶς ἐξίζει πολὺ ἢ ὁμοίομορφος στολή τῶν μαθητῶν τοῦ Περθαναγωγείου Φανερωμένης. Εἶνε ἡ πρώτη ὥρα ἂφ' ὅτου καθ' ἑαυτὴν τὸ ὁμοίομορφον: Λευκὸν ὕφασμα ἐγχωρίου βιομηχανίας, μὲ ναυτικὸν κολλῶρον χρώματος ἐπρηνεῦ οὐρανοῦ εἰς τὸν λαμπρὸν μὲ αὐτοῦ χρώματος μεταξωτός, τοῦ ὁποῦ τὰ ἄκρα παρρησίου ἀπὸ τρυπῆς ἐπάνω εἰς λαυρὶδα λευκὴν φθάνουσαν εἰς τὴν ἑσπρὴν.

Ἐἶν ὀφείλομεν νὰ δώσωμεν συγχαρητήρια διὰ τὴν θεολογικὴν καὶ ἀπλήν στολήν, νομιζόμεν ὅτι πρέπει νὰ τὰ ἀπευθύνωμεν πρὸς τὴν Διευθύντην. Ἀλλὰ... δὲν μπορούσαν νὰ φερῶν τὴν ἰδίαν καὶ αἱ διδασκάλισσαι;

Ἡ μαθητικὴ παρέλασις ἔπρεπε νὰ ἦτο ὑπείρως ὀλιγώτερον κομμομένη. Ὁ χορὸς τῶν ἐθνικῶν τραγουδιῶν καλὸς ἀλλ' ὄχι καὶ ζωηρός. Καὶ τοῦ χρόνου ἐλεύθεροι!

ΠΑΝΕΚΤΙΜΗΣΙΣ ΚΑΙ ΤΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΤΗΣ

Ἀφρὸ τελεωτικῶς ἐψηφίσθη τὸ γρηγορὸν περὶ γενικῆς Ἐπανεκτιμήσεως καὶ Ἐγγραφῆς τῆς ἀκινήτου περιουσίας νομοσχέδιον ἐντὸς 10 συνεδριῶν, γενομένων ἐν διαστήματι 15 ἡμερῶν, μίαν μικρὰ ἐπιθώρησιν τοῦ τρόπου τῶν συζητήσεων εἶνε ἀναγκαῖα, ἀφρὸ ὁ τρόπος οὗτος περιέχει πολλὰ χαρακτηριστικὰ καὶ περιεργὰ καὶ διδασκτικὰ σημεῖα.

Ὁ Διευθύντης τοῦ Κτηματολογίου θὰ ἐπιταχῆ τὴν ἐπι...

δαφνών του. Κατά τας 12 τελευταίας συνεδρίας το νομοσχέδιον μετεβλήθη εις χειρὶς του 25 φορές κατ' ἰλάχιστον. Σωστός Πρωτεύς. Καὶ ὁ κ. Σμιθ, σωστός Μενέλαος, ἐπιμένων περισσότερο ἐφόσον μεταβάλλετο τὸ νομοσχέδιον ἢ ἀπερρίπτετο. Διὰ τί ἀρᾷ γε...

Κατὰ τὰς 5 συνεδρίας ἦτο ὁ μόνος ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως, ὁ ὅποιος εἶχε νὰ ἀπαντᾷ εἰς τὰ ἑωδεκὰ αἰρετὰ μέλη, νὰ διορθώσῃ, νὰ ἀναισταντῆ τροποποιήσῃ καὶ ἄρθρα, νὰ λύσῃ ἀπορίας. Ἡ δυσπραγία τῶν αἰρετῶν εἰς κάθε ἄρθρον ὡς εἶχεν, ἔκαμνε τὸν κ. Σμιθ νὰ ἰδρῶνῃ κυρολεκτικῶς.

Ὁ ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀντίπαλόν του εἶχε τὸ Πανιερώτατον μέλος—καθήμενον ἀκρῶς ἀπέναντί του. Καὶ ἡ μονομαχία αὐτὴ εἶνε ἀπὸ ἑωδεκαετίας! Ἡ τελευταία ὁμῶς διεξήχθη μὲ μειδιᾶματα, χιούμορ, ἀκόμη μου τὴν χάριν νὰ δεχθῆς τόσα κ.τ.δ.

Παρατηρήσαμεν ἐκόμη, ὅτι τὰ αἰρετὰ μέλη δὲν ἰδυσπίστουν μόνον εἰς κάθε ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου ἀλλ' ἐν γένει πρὸς τὸν εἰαγγῆ τὴν του, ὡς εἰ Ἀτρεΐδαι πρὸς τὸν Ὀδυσσεύα. Πικρὰ παίρα ἀρᾷ γε...

Τὸ νομοσχέδιον ἐπλησίαζεν ἐπὶ τέλος νὰ γίνῃ νόμος. Εἶχεν ὑπολειφθῆ τὸ 27 ἀπλῶς διὰ νὰ ἀναισταντῆ, καὶ τὸ 29, ὅπερ ἔλαττει τὰ τέλη μεταδιδάσεως εἰς τὸ ἤμισυ... Ὁ κ. Σμιθ εἶχε ἀμείσως πρὸς τὰ δεξιὰ του τὰ ὀθωμανικὰ μέλη, μετὰ τῶν ὀπίσθεν ἀρέσκειται συχνὰ νὰ κρυφομιλῆ.

Καὶ ἰσοῦ ὁ ὀθωμανὸς βουλευτὴς Λευκωσίας—Κυρηναίος, σηκώνεται καὶ προτείνει τὴν τροποποίησιν, καθ' ἣν ἡ Ἱερὰ Κτηματοσύνη τῶν τούρκων, ἐὰν ζημιωθῇ ἐκ τῆς ἐλαττώσεως τῶν δικαιομάτων μεταδιδάσεως, ν' ἀποζημιωθῆται ἐκ τῶν Δημοσίων Προστίμων καὶ τῆ ἀποζημιώσιν νὰ ὀρίξῃ ὁ Ἄρμοστὴς ἐν συνεργασίᾳ μὲ τοὺς ἐπιτρόπους τοῦ Ἐβκάρ | Δηλαδὴ νέος Φόρος Ὑποτελείας!

Ἡ πρότασις ἀκούεται ὑπὸ τῶν ἑλλήνων βουλευτῶν μὲ 1/2 ὄσειν καταπλήξῃ καὶ 1/2 ἀγανακτῆτως. Ἐγείρεται πρῶτος ὁ Μ. Κιτίου καὶ παρακαλεῖ τὸν ὀθωμανὸν ν' ἀποσύρῃ τὴν πρότασιν, πιστεύων ὅτι, ἀφοῦ ἡ Κυβέρνησις χάριν τοῦ λαοῦ εἰδέθη, τὴν ἐλάττωσιν τῶν δικαιομάτων τῆς μεταδιδάσεως, καὶ τὸ Ἐβκάρ θὰ πρὶξῆ τοῦτο.

Τὰ λοιπὰ ἑλληνικὰ μέλη δι' ἐρωτήσεων ζητοῦσι νὰ μάθωσιν ἀπὸ τὸν Δ. τοῦ Κτηματολογίου πόση θὰ εἶνε ἡ ζημία τοῦ Ἐβκάρ, καὶ ποίαν μέθεσον θ' ἀκολουθήσῃ διὰ νὰ τὴν εὐρίσκῃ. Ὁ κ. Σμιθ ἀπαντᾷ σκοτεινότερα ὅτι διὰ νὰ φανῇ τοῦτο πρέπει πρῶτον ὁ νόμος νὰ τεθῇ εἰς ἐφαρμογὴν, ἀλλὰ νομίζει ὅτι ἡ ζημία δὲν θὰ ὑπερβῇ τὰς 200 λίρας. Καὶ ὁ κ. Σμιθ ἐξαιουθεῖ νὰ ὑποστηρίξῃ ὡς ἐπιβόητος ἀγγέλου τὴν τροποποίησιν.

Τὸ νομοσχέδιον ἐκινδύνευε οὕτω δι' 21ην φοράν.

Ἡ συνεδρία εἶχεν ἀναβληθῆ ἐπὶ τῆς τροποποιήσεως ταύτης, ἀλλὰ τὴν ἐπαύριον ὁ κ. Σμιθ λέγει ὅτι ἀνεβλήθη διὰ τὴν ἀνασύνταξιν τοῦ 27 καὶ ἀρᾷ τελευταίαν τὴν τροποποίησιν.

Ἡ λύσις ὁμῶς ἐπῆλθεν ὀρθρινή. Λιότι ὅταν ἦλθεν ἡ σειρά τῆς τροποποιήσεως, ὁ κ. Θεοδότου φέρει τὴν ἑστασιν κατὰ τῆς ἀρχῆς αὐτῆς ὡς ἀντισυνταγματικῆς. Μένον ὁ Ἄρμοστὴς εἶχε δικαίωμα νὰ προτείνῃ ἀιτήσεις τῶν γενικῶν προσώπων. Ἐρωτᾷ λοιπὸν τὴν Κυβέρνησιν ἐὰν τῆ ἀδεία τῆς προσηχθῆ ἢ τροποποιήσῃ.

Ὁ Σιερκέτ βέτις ἐπικαλεῖται τὰς συνθήκας ἐναντίον τῶν ὀπίσθεν δὲν ἐπ' τρέπεται εἰς τὸ Νομοθετικὸν νὰ νομοθετήσῃ, καὶ αἱ ὀποῖαι προσπίπτουσι τὴν περιουσίαν τοῦ Ἐβκάρ. Παρακαλεῖ κατόπιν αὐτὸς τῶρα τὰ ἑλληνικὰ μέλη, ἐν ὀνόματι τῆς ἀδελφικῆς συμβιώσεως ὀθωμανῶν καὶ ἑλλήνων, νὰ ἀποσύρωσι τὴν ἑστασιν.

Ὁ κ. Θεοδότου ἀπαντᾷ ὅτι εἶνε ζήτημα ἀρχῆς καὶ διὰ τοῦς μὲν καὶ διὰ τοῦς δεξιὰ γενικαὶ πρόσδοι πρέπει νὰ διατίθενται ὑπὲρ τῆς γενικῆς ὀφελείας καὶ ὄχι ὑπὲρ προσώπων καὶ σωματείων, τὸ δὲ Ἐβκάρ οὐδὲως ζημιούται ἐκ τοῦ νόμου. Ἐπέρχεται ἡ δῆλωσις τοῦ Ἄρμοστοῦ ὅτι εὐρίσκει ἐρῆμην τὴν ἑστασιν, ἐξαιδουθεῖ τοὺς ἐξ ἄλλου τὸν Σιερκέτ βέτιν ὅτι δὲν εἶνε δυνατόν νὰ μὴ ἴχῃ ὀπίσθεν τὰς βασιλικὰς ἀδείας περὶ μὴ ψήφισεως νόμων κατὰ τῶν συμφερόντων τοῦ Ἐβκάρ.

Ὁ Σιερκέτ βέτις ὡς ὑστάτην προσπάθειαν προτείνει νῆαν τροποποιήσῃ, νὰ τὰ βακουφικὰ δικαιώματα μένωσιν ὡς ἔχουσι. Τὴν φοράν αὐτὴν ὁμῶς καὶ ὁ κ. Σμιθ εὐρίσκει ὅτι δὲν κινδυνεύουσι καθόλου αἱ πρόσδοι τοῦ Ἐβκάρ!

Τὸ νομοσχέδιον ἐπὶ τέλος ἐψηφίσθη, καὶ ὁ κ. Σμιθ τὸ ἐπιστέφει μὲ μίαν ἐκδήλωσιν χάρις ἀπευθυνομένην ἰδίως πρὸς τὸν Μ. Κιτίου.

Καίτοι δὲ σπενίως ἐγίνε νόμος μὲ τόσην προσοχὴν, καίτοι δι' αὐτοῦ θὰ ἐκλίπη ἐν πρώτοις ἡ κληρονομικὴ λάσπη, καὶ δὲν θὰ πληρῶνῃ πλέον ὁ ἕνας τὸν φόρον τοῦ κτήματος τοῦ ἄλλου, ἐν τούτοις ὅλοι φοβοῦνται ἀπρόοπτα εἰς βάρος τοῦ κτηματιῶν.

Διὰ τοῦτο δεξιλομεν νὰ ἐπιστήσωμεν τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως ὅπως εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου τὰς ὀφθαλμίας ἐξομαλύνῃ πάντοτε ὡς Κυβέρνησις πολιτισμένη.

ΚΥΠΡΙΑ ΔΙΔΑΚΤΩΡ ΤΗΣ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑΣ

Ἦλθεν ἐξ Ἀθηνῶν μετὰ τοῦ μνηστήρος αὐτῆς κ. Π. Λεοτιάδου, ἰατροῦ, ἡ δεσποινὶς Καλλιόπη Πασχαλίδου, ἡ πρώτη κυπρία διδάκτωρ τῆς φιλολογίας. Ἀποδοτείνωμεν τὰ ἐγκάρδια ἡμῶν συγχαρητήρια πρὸς τὴν δ. Πασχαλίδου διὰ τὴν διπλὴν αὐτῆς ἐπιτυχίαν, τὴν ἐν τῷ σταδίῳ τῆς ἐπιστήμης καὶ τὴν ἐν τῷ εἴρω, δεξιλομεν ἀμείσως νὰ συγχαρῶμεν καὶ τὴν ἰδιαιτέραν αὐτῆς πατρίδα, τὴν Λευκωσίαν, διὰ τὴν ἀπέκτησιν τῆς πρώτης κυπρίας διδάκτορος. Οὐδὲως ἀμφιβάλλομεν ὅτι ἡ δ. Πασχαλίδου, συνεχίζουσα ἐν Κύπρῳ τὸ ἔργον ὅπερ ἐπετέλεισεν ἐν Σμύρῃ καὶ Κων/πόλει ἡ ἄλλη μουστροφῆς κυπρία, ἡ μακαρτίτις Σαφῶ Λεοντιάς, θ' ἀναδειχθῆ τὸ ἀνώτερον τοῦ Παρθεναγωγείου τμήμα, ἐὰν ἤθελε κληθῆ νὰ τὸ διευθύνῃ, ἀντάξιον τῆς «Παλλάδος», καὶ ὅτι δι' αὐτοῦ θὰ διαχύτῃ ἀνὰ τὴν νῆσον τὰ νάματα ἐκεῖνα τῆς ἐπιστήμης, τὰ ὅποια δι' ἀτρυτῶν μέχθων ἠντλησεν ἐξ Ἀθηνῶν ἡ γενναία τῆς Κύπρου κόρη.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ Ο "ΕΡΜΗΣ"

Ἐν Κυρηναίᾳ.

Ὁ διευθυντὴς τοῦ γνωστοτάτου τούτου ξενοδοχείου διὰ νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τὴν πῆλατιαν τοῦ ἐμφασιῶν ὡς ξενοδοχείον καὶ τῆ νῆαν οἰκίαν τοῦ κ. Γ. Δημητριάδου, κειμένην εἰς τὸ κεντρικώτατον μέρος τῆς Κυρηναίας, ἔχουσαν δὲ πανταχῶθεν μαγευτικὴν θέαν, καὶ ὠραιότατα δωμάτια εὐάερα καὶ εὐήλια.

Οἱ ἐπισκέπται τῆς ἑξοχικῆς πελῆας εὐρίσκουσιν εἰς τὸ ξενοδοχείον ὁ «ΕΡΜΗΣ» ἀάπαυσιν, καθαριότητα καὶ πᾶσαν περιποίησιν.

Ποδήλατα πρώτης!

Ἐφθασαν ποδήλατα ἀγγλικά, κομψά, στερεά, μάρκας Royal Enfield, φριγούηλ (free wheel). Εἰς τὸ κατάστημα τῶν κ. κ. Μ. Γ. ΧΡΙΣΤΟΦΙΔΟΥ καὶ Σία. ἐν Λευκωσίᾳ καὶ Λάρνακι. Πωλοῦνται εἰς τιμὰς συγκαταβατικὰς.

Γέμπλα ἐκκλησιῶν.—Μοναδικὴ ἐργασία.

Προσκαλομεν τὸ λοιπὸν νὰ ἐπισκεφθῆ εἰς τὸ Κατάστημα μας δύο εἰκονοστάτια διὰ τῆ ἐκκλησίας τοῦ χωρίου Ψημολόφου, τὰ ὅποια κατεσκευάσαμεν ἡμεῖς.

Εἰς τὴν ἑυλογητοῦσαν ἐτελειοποιήθημεν ἐν Ἀθήναις, ὅπου διεμενάμεν τρία ἔτη, ἀναλαμβάνομεν δὲ τὴν ἐκτέλεσιν οἰκονομικῶν ἐργασιῶν δι' ἐκκλησίας.

Τὸ Κατάστημά μας εὐρίσκεται εἰς τὴν ὁδὸν χοιροπωλείων, ἀπέναντι τῆς ταβέρνας Φανερωμένης, ἐν Λευκωσίᾳ.

Ἀγαθοκλῆς Χατζησάββα Γεώργιος Κυριακοῦ.

Φαρμακεῖον Σ. Θωμαΐδου, ἐν Κυρηναίᾳ.

Ἐκομίσθη δαμαλὶς ἐλβετικὴ καὶ πωλεῖται πρὸς πέντε γρόσια τὸ σωληνάριον. Τὸ Φαρμακεῖον τοῦτο εἶνε ὁ μόνος ἐν Κύπρῳ ἀντιπρόσωπος τῶν ἐν Ἑλβετῇ φημισμένων κατασκευαστῶν δαμαλίδος.

Γεώργιος Νιχαῆλ Νιπαλιτζῆς, Ἐμπορορράπτης.

Κασιμήροια τῆς ἐποχῆς, ποιότητων καὶ χρωματισμῶν πρώτης. Ἐπισκεφθῆτε τα μίαν μόνον φοράν καὶ βλέπομεν. Ἀπέναντι τοῦ «Κυπρίου».

Ὁ «ΚΥΠΡΙΟΣ» ἐκδίδεται ἐκ τοῦ γραφείου αὐτοῦ ἐν τῇ Στοᾷ Φανερωμένης ἐν Λευκωσίᾳ. Οἱ ὄροι τῶν συνδρομῶν ἔχουσιν ὡς ἀκολουθῶς:

Διὰ τὰς πόλεις τῆς Κύπρου, ἐτησίᾳ 12 σελ. Διὰ τὰ χωρία σελ. 10, διὰ τοῦ διδασκάλου καὶ τοῦ ἀστυφύλακος πηλ 8. Ἀγγελία διὰ μίαν φοράν πρὸς 2 γρ. τὴν γραμμὴν. Κυβερνητικαὶ ἀγγελίαι γρ. 2 1/4 ἡ γραμμὴ. Διὰ διατριβὰς ἰδιώτεροι συμφωνίαι: Ἐκάστη ἐτησίᾳ συνδρομὴ περιλαμβάνει 52 ἀριθμούς. Διευθυντὴς καὶ ὑπεύθυνος Κ. ΦΥΛΑΚΤΟΥ.

ΤΑ ΔΙΚΑ ΜΑΣ

Η ΕΥΛΟΓΙΑ ΕΝ ΛΕΜΕΣΩ

Πώς προήλθε. — Καθησυχαστικά νεώτερα.

Τὸ πρῶτον κρούσμα εὐλογίας ἐν Λεμεσῷ πρὸ εικοσιν ἡμερῶν ἐπὶ γυναικός, ἣτις καὶ ἀπέθανε, διεδέχθη δεύτερον ἐπὶ παιδιοῦ ἐν τῇ αὐτῇ οἰκίᾳ. Ἀπὸ τὸ δεύτερον τοῦτο κρούσμα παρήλθον ἤδη 13 ἡμέραι χωρὶς ν' ἀναφανῆ ἄλλο, πρέπει ὅμως νὰ πηρέθουν δεκαεξ ἡμέραι διὰ νὰ φανῆ ἂν δὲν θὰ ὑπάρξῃ 3ον.

Ἡ γυνή, ἣτις ἀπέθανεν, ἐργάζετο εἰς ἐργοστάσιον γύψου καὶ τὸ μόλυμμα ἦλθε μὲ τοὺς ἐπιστρεφόμενους σάκκους ἐξ Ἀλεξανδρείας ὅπου τῶρα συμβαίνουν καθ' ἑκάστην περὶ τὰ 130 κρούσματα! Ἐνεκα τῆς ἐκλείψεως τῆς πανώλους ἡ Κυβέρνημας εἶχε καταργήσῃ πᾶν μέτρον, ἀλλ' ἤδη ἐπέβαλε τὴν ἀπολύμανσιν.

Ἐν Λεμεσῷ, ἔννοεῖται, ὁ κ. Ἀρχίατρος διέταξε πᾶν μέτρον, κατὰ τῆς ἐπιδημίας, πρὸς τὴν Κυβερνητικὴν ἐμβολιαστὰν διεξάγουσι καθ' ἑκάστην περὶ τοὺς 500 ἐμβολισμοῦς. Προσωπικῶς ὁ κ. Ἀρχίατρος μεταβαίνει σήμερον εἰς Λεμεσὸν καὶ ἐπανέρχεται μεθαύριον Δευτέραν.

ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΥ

Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον Ἀμμοχώστου, ὅπερ ἔχει ἐκλεγῆ ὡς προ τινος ἐγγραφόμεν, συνεδριάσαν τὴν Δευτέραν ἐξέλεξε Πρόεδρον αὐτοῦ τὸν φίλιτον κ. Λούην Λοῖζου, δικηγόρον καὶ βουλευτήν. Συγχύριμεν καὶ τὴν πόλιν καὶ τὸν νέον Δημάρχον, ὅχι διὰ τὴν ἀποκτησιν τοῦ τρίτου τίτλου τοῦ ὄσον διότι τῷ δίδεται καὶ ἄλλη εὐκαιρία νὰ ἐργασθῆ ὑπὲρ τῆς μετῶν μίλλον κολεῶς του.

Ὁ κ. Λοῖζου ἐζήτησεν ἀπὸ τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον νὰ τῷ ἐπιτραπῆ ν' ἀναλάβῃ τὰ καθήκοντα τοῦ Δημάρχου μετὰ τὴν λήξιν τῆς συνεδου τοῦ Νομοθετικοῦ, μέχρι δὲ τότε καθῆκοντα Δημάρχου θὰ ἐκτελῆ ὁ ἐκλεγείς Ἀντιπρόεδρος κ. Χρυσόστομος Λοῖζου, ὅστις εἶναι καὶ θείος τοῦ Προέδρου.

Η ΕΘΝΙΚΗ ΕΟΡΤΗ

Σκηναὶ ἐν Λάρνακει.

Ἡ ἐπέτειος τῆς ἰθνηκῆς ἀναγεννήσεως ἐωρτήθη καὶ ἐν Λάρνακει παθηγουικῶς. Κατὰ τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου ἡ σημαία ἐχαίρεισθη μὲ 21 ὀμβρολάς. Ἡ δόξολογία ἐτελείσθη ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγ. Λαζάρου, χοροστατοῦντος τοῦ ἀρχιμανδριτοῦ κ. Μελετίου, παρισταμένων τῶν μαθητῶν ὄλων τῶν σχολείων, τοῦ καθηγητοῦ τοῦ ἡμιγυμνασίου Ἱεροκλήρου κ. Κωνσταντινοῦ πλέξαντος τὸν πανηγυρικόν. Εἰς τὸ ἑλληνικὸν προξενεῖον ὁ κ. Πρόξενος ἐν στολῇ ἐδέχθη μετὰ τῆς εὐγενούς Κυρίας καὶ δεσποίδος θυγατρὸς του τὸ πλῆθος, προσφωνήσαντο: τῷ ἀρχιμανδριτοῦ καὶ τοῦ βουλευτοῦ κ. Χατζηγιάννου, ὅστις παρεκάλεσε τὸν κ. Πρόξενον νὰ διαβιβάσῃ τὰ ἀγνά πατριωτικὰ αἰσθήματα τοῦ λαοῦ πρὸς τὸν Βασιλέα Γεώργιον. Πρὸ τοῦ προξενεῖου εἰ μὴθιται καὶ αἱ μαθήτραι ἐβαλλον ἰθνηκὰ τραγούδια. Τὸ ἀπόγευμα ἐν τῷ γυμναστηρίῳ ἀσκήσεις μαθητῶν, ὅστινες κατόπιν ἐξήλθον εἰς διαδήλωσιν ἀνά τὴν πόλιν μὲ ἰθνηκὰ ἄστματα. Τὴν νύκτα ἐγινε λαμπαδηφορία τῶν μαθητῶν τοῦ γυμνασίου, καὶ ἀπ' ἐδῶ ἀρχίζου... τὰ ὄπρῳπτα: Ὁ λαὸς ἀπήτησεν ὅπως ἡ λαμπαδηφορία διέλθη τῆς οἰκίας τοῦ κ. Χατζηγιάννου ὅστις θὰ προσεφώει. Ὁ γυμνασιάρχης εὐλόγως ἀπέστη, ὁ λαὸς ἐπέτιθη κατὰ τοῦ γυμνασίου, προελήθησαν δὲ περαιτέρω σκηναὶ τῇ ἐπεμβάσει πολιτῶν. Ὁ λαὸς ἐξετράπη εἰς ἀποδοκιμασίας πρὸς τῆς οἰκίας τοῦ γυμνασιάρχου καὶ διελύθη ὑπὸ τῆς ἀστυνομ., ἣτις τῶρα κάμνει ἀνακρίσεις. Εἰς τα χωρία καὶ τὰς λοιπὰς πόλεις ἡ εορτὴ διεξήχθη ἐν ἐνθουσιασμῷ καὶ πλήρει τάξει.

ΜΕΤΑΛΛΕΙΑ ΠΑΦΟΥ

Ἄγγλοι τινὲς ἐλθόντες ἐσχάτως εἰς τὴν Νῆσον, μετέβησαν ἤδη εἰς Πάρον ὅπως προβῶσιν εἰς δοκιμαστικὰς ἐσκαφὰς τῶν ἐκεῖ μεταλλείων.

Η ΒΟΥΛΗ

Περὶ ἐκλογῆς Ἀρχιεπισκόπου.

ΑΓΟΡΕΥΣΕΙΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΑΡΧΗΣ ΤΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ

Συνεδρία 26)8 Ἀπριλίου.

[Ματαιωθείσης πάσης ἀποκρίσεως πρὸς κοινὴν συνεννόησιν τῶν δύο μερίδων, ἐπανελήθη ἀπὸ τῆς Δευτέρας εἰς τὸ Νομοθετικὸν ἡ συζήτησις ἐπὶ τῆς ἀ' ἀναγιώσεως τοῦ προτεινομένου ὑπὸ τοῦ κ. Κυριακίδου νομοσχεδίου περὶ ἐκλογῆς Ἀρχιεπισκόπου. Ἡ συκίνησις εἰς τὴν λαὸν εἶνε ἀρκετὴ, καὶ εἰς τὸν γῶρον τοῦ ἀκροατηρ. στοιβάζονται ὅσοι εἶνε δυνατόν.]

Ὁ κ. ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ συνεχίζει τὴν διακοπίεσιν, ὡς εἰς τὸ παρελθόν φύλλον ἐγράφμεν, ἐσήγησιν τοῦ νομοσχεδίου καὶ ὁμιλεῖ ἀπὸ τῶν 2 1/2 μέχρι τῶν 5. Ἐξακολουθεῖ τὴν ἐξιστόρησιν τῶν μὴ λησμονηθέντων ἐπιγεγονότων. Ὁ λαὸς καὶ ὁ κληρὸς τῆς Κύπρου ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ ἐκλέγῃσιν τὸν Ἀρχιεπίσκοπον καὶ τοὺς Μητροπολίτας, καὶ τὸ ἐκλογικὸν τοῦτο σύστημα ἀνάγεται μέχρι τῶν πρώτων χρόνων τοῦ χριστιανισμοῦ. Μαρτυρεῖ τοῦτο καὶ ἡ περὶ ἐκλογῶν ἐγκύκλιος τοῦ 1900, ἡ ἐκδοθεῖσα ὑπὸ τῶν προσώπων ἐκείνων, ἅτινα ἀντιποιοῦνται τὴν συνοδικὴν ἐξουσίαν... Κατὰ τὰς ἐκλογὰς τοῦ 1900, ἐκ τῶν 60 λαϊκῶν καὶ κληρικῶν ἀντιπροσώπων, μὲ ὄλας τὰς καταπιέσεις καὶ καινοτομίας τῶν περὶ τὴν ἀρχιεπισκοπὴν, ὁ λαὸς ἀπέστειλε τοὺς 46 ἐναντίον των. Καὶ τότε ἐπέτρον τὰς ἐνστάσεις, καὶ διέδιδον αὐτοὶ οἱ ἅγιοι συνοδικοὶ ὅτι εὐσευδῆποτε ἐκλέξῃ ὁ λαὸς, τὸ κόσκιον θὰ τοὺς καθαρῆσθ. Ὅθεν, ἦτο φυσικὸν ἡ πλειονότης τοῦ λαοῦ νὰ χάσῃ τὴν ἐμπιστοσύνην πρὸς τὰ συνοδικὰ μέλη, ἅτινα ἐξήλεγχον τὰς ἐνστάσεις, ὅχι μόνον διότι ἐκ τῶν προτέρων εἶχον δηλώσῃ ὅτι θὰ καταδικάσωσιν, ἀλλὰ καὶ διότι δὲν ἦτο κανονικὸν σύνοδος.

Ἡ μόνη δυνατὴ λύσις ἦτο ἡ ὑποδειχθεῖσα ὑπὸ τοῦ νῦν Οἰκ. Πατριάρχου καὶ τῶν δύο ἄλλων Πατριαρχῶν, ὅστινες ἐκ συμφωνοῦ συζήτησαν εἰς τοὺς δύο Μητροπολίτας νὰ κάμωσιν ἐκλογὰς ἀνεὺ ἐξελέξεως τῶν ἐνστάσεων, διότι ὁ τρόπος τῆς ἐξελέξεως ἦτο τὸ ζήτημα, καθ' οὗ προσέκρουεν ἡ λύσις. Ἀλλ' ἀμέσως κατόπιν οἱ Πατριάρχαι ἐπρότειναν τὴν λύσιν, καθ' ἣν ὑπέδειξαν τρεῖς ὑποψηφίους, διὰ τὴν ὁποῖαν ὅμως ὁ εἰς τῶν Πατριαρχῶν διφώνησεν, ὁ δὲ λαὸς δὲν ἐδέχθη μὴ θελήσας νὰ θυσιάσῃ τὰ δικαιώματά του. Περιέργως ὅμως ταύτην ἐδέχθησαν οἱ περὶ τὴν ἀρχιεπισκοπὴν.

Τοῦτο εἶνε τὸ ἀδιέξοδον, ὅπερ ἔρχεται νὰ θεραπεύσῃ τὸ νομοσχέδιον.

Κατόπιν προβαίνει εἰς τὴν ἀνάυσιν τοῦ νομοσχεδίου, ἐπερ, λέγει, παρενόησαν οἱ περὶ τὴν ἀρχιεπισκοπὴν. Τὸ ν. οὐδὲως ἐπιμβαίνει εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἐξουσίαν ὡς πρὸς τὰ προσόντα καὶ τὴν ἐθρόνισιν τοῦ ἐκλεγχομένου Ἀρχιεπισκόπου. ὅταν εὗτος ἐκλεγῆ, ἂς ἴλθῃ ἡ Ἐκκλησία ν' ἀποφασίσῃ ἂν ἔχῃ τὰ προσόντα καὶ ἂν μὴ τὰ ἔχῃ ἂς μὴ τὸν ἀναβιβάσῃ εἰς τὸν θρόνον. Δεχόμεθα νὰ συντάξουν οἱ Συνοδικοὶ ἄρθρον, ὅπερ νὰ καταχωρήσωμεν εἰς τὸν νόμον καὶ δι' οὗ νὰ διασώζεται τὸ δικαίωμα τοῦτο τῆς ἐκκλησίας.

Τὸ νομοσχέδιον, λέγει, κανονίζει μόνον τὸ κοσμικὸν μέρος τῆς ἐκλογῆς, ἦτοι τὸν τρόπον, καθ' ὃν ὁ λαὸς θὰ ἐκλέξῃ τοὺς ἀντιπροσώπους. Καὶ οἱ συνοδικοὶ, ὡς ἐξηγήθημεν μετ' αὐτῶν, συμφωνοῦν ὅτι πρακτικώτερον εἶνε νὰ ἐκλεγῶσιν ἀμέσως ὑπὸ τοῦ λαοῦ οἱ γενικοὶ ἀντιπρόσωποι, ὅστινες νὰ ἐκλέξωσιν τὸν Ἀρχιεπίσκοπον, καὶ ὅχι νὰ ἐκλεγῶσιν ἐιδικοὶ καὶ ὑπ' αὐτῶν οἱ γενικοὶ.

Κατὰ τὰ ἄλλα τὸ ν. ἀκολουθεῖ τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Ἐγκύκλιον τοῦ 1900, τὴν ἐκδοθεῖσαν ὑπὸ τῶν συνοδικῶν καὶ ὡς πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀντιπροσώπων καὶ ὡς πρὸς τοὺς ἐκλογικὸς σταθμοῦς. Ἀλλὰ τῶν καλῶν θὰ προεδρεύωσιν οἱ ἑλληγες ὀρθόδοξοι δικασταὶ, κωμοδίκαι, πρωτοκολληταὶ καὶ μουδίσαι, διὰ νὰ ἐξασφαλίσωμεν ἀνεπηρέαστον ἐκδήλωσιν τῆς συνειδήσεως τῆς χώρας. Ἐπίσης ἐκλογεῖσθαι θὰ εἶνε οἱ ἡλικίας 20 ἐτῶν καὶ ἄνω, καὶ ἀνατίτομεν εἰς τοὺς Διοικητὰς, ὅστινες κρατοῦσι βιβλία γεννήσεων καὶ θανάτων, νὰ συντάξωσι καταλόγους καὶ τοὺς ἀποστελωσιν εἰς τοὺς μουχτάρους, ὅστινες θὰ ἐξακριβώσιν τὴν ταυτότητα τῶν ἐκλογέων. Ἡ ἐγκύκλιος τοῦ 1900 μετεχειρίζετο καὶ ὀθωμανοὺς μουχτάρους, ἐνῶ τὸ ν. τοῦτο μόνον τοὺς ἑλληγας.

Θὰ κηρύξωσι τὰς ἐκλογὰς οἱ δύο Μητροπολίται, διότι μόνον

νον αυτοί εινε οι υπεύθυνοι εκκλησιαστικοί αρχηγοί, προερχόμενοι εκ της ψήφου του λαου. Ουτοι θα δρίζωσι τον αντιπρόσωπον εκάστης κάλπης εκ των δικαστών, κωμοδικών, πρωτοκλήτων, άλλ' αν οι συνοδικοί θέλουσι, δυνάμεθα να νομοθετησώμεν επως παρακάθηνται και αντιπρόσωποι αυτών. Οι δύο Μητροπολεις και τα λοιπα συνοδικά μέλη θα κρίνωσι και αποφασίζωσι επί των ενστάσεων. Καί εαν οι δύο Μητροπολεις διαφωνήσωσι, θα παραπέμπωσι την ενστασιν εις μικτήν διατησίαν συγκειμένην εκ του ανωτέρου κλήρου και τριών αρχαιοτέρων ορθοδόξων δικαστών. Ούτω λύεται το αδίκημα της εξιλέξεως των εκλογών και καθητυχάζει η πλειονότης, ητις εχασε την εμπιστοσύνην προς τα συνοδικά μέλη, αφού ταυτα εκήρυττον τότε ότι δια του κοσμίου θα καθαρίσωσι εκ των ενστάσεων, όποιους αντιπρόσωπους θέλωσι. Καί προσοδμεν μόνον περι διαφωνίας των δύο Μητροπολιτών, διότι τούτους θεωροδμεν υπευθύνους και ουχι τους μοναχούς, ετινες ρητώς κωλύονται υπό των κανόνων ν' απομακρύνωνται εκ της Μονης των και αναμειγνύονται εις κοσμικās υποθέσεις. Καί η Κρήτη απαγορεύει δια νόμου εις τους μοναχούς και ηγουμένους να εξέρχωνται των μοναστηρίων και αναμειγνύωνται εις κοσμικά έργα, να δανειζωσι, να κάμνωσι κουμπάρους κλπ.

Μετά την εξιλέξην των εκλογών οι δύο Μητροπολεις η δ εις θα καλέσωσι τους αντιπρόσωπους εις την αρχιεπισκοπήν κατά το έθιμον και μετά των Συνοδικών θα εκλέξωσι το Αρχιεπίσκοπον, εστις θα μείνη απλώς ψηφισμένος εις δτου και η Εκκλησία τον θεωρήσει κατάλληλον.

Ο εισηγητής κατόπιν λέγει ότι επί δύο περιόδους ο λαός εκλέγει βουλευτάς με ρητήν εντολήν να προνοήσωσι περι εκλογής αρχιεπισκόπου, όπως ησυχάσθι ο τόπος. Λέγει ότι επί εξαιτίαν τα συνοδικά μέλη ουτε βήμα εκαμαν προς διευθέτησιν του ζητήματος, τουναντίον κατά το διάστημα τοτο ανεράνησαν ζιζάνια απειλοδντα αιματοκυλισμόν εν αυτή τη Λευκωσία, και ενουσι τους ευαγγελικούς. Υπαινίττεται επίσης την κακήν εράσιν των δύο εξωθεν τότε κληθέντων Ιεροκλήρων. Εις τριαύτην κατάστασιν το ν. Ιρχεται να θέσει τέρμα και προτείνω την πρώτην ανάγνωσιν του.

Ο ερ. Θεοδότης υποστηρίζει.

Ο κ. ΑΡΑΟΥΖΟΣ κηρύττεται κατά του ν. επερ θεωρεί ως λίαν ριζοσπαστικώς αντικείμενον εις τα δικαιώματα της εκκλησίας, λίαν άρελώς αντιπαραερχόμενον του Ιεροού κανόνας και θεοπνευστους ερμηνείας και τās κατ' εμπνευσιν του Θεου εκλογάς. Δια πρώτην φοράν καθιεροδται εκλογή αρχιεπισκόπου υπό κυβερνητικών υπαλλήλων, και το ν. θέτει ως γεγονός την υπαρκτήν μειδων, ουδέ λαμβάνει μέτρα ως προς τα προσόντα του αρχιεπισκόπου, επί των οποίων το άρθρον 29 αποκλείει εις την εκκλησιαστικήν αρχήν πάν δικαίωμα.

Το νομοσχέδιον εμπιστεύεται εις ηγεμόνα άλλόδοξον καθήκον, επερ άνήκει εις την εκκλησίαν, και αφήνει τους υπαλλήλους τούτου ν' αποφανθώσι τελειωτικώς επί εκκλησιαστικών ζητημάτων, εις δε την Ιεράν σύνοδον αφήνει μόνον καθήκοντα γραφείως. Καί ταυτα, καθ' ον χρόνον η Κυβ. στηριζομένη επί των φιλελευθέρων παραδόσεών της εκήρυξεν ότι δεν αναμειγνύεται εις το ζήτημα. Αλλά και αν ψηφισθῃ το ν. παλιν δεν θα ήτο νόμος δια την εκκλησίαν, διότι υπάρχει ο παγχριστιανικός απαραβλαστος κανών: «οι τοις κανόσιν αντικείμενοι τύποι άκυροι εισί.» Πάντα τα έθνη εσεβάσθησαν την αρχήν ταύτην, και παντοῦ η εκλογή των αρχηγών της εκκλησίας εινε εκκλησιαστική, θεοπνευστος, και ουχι πολιτική. Καί εν Κύπρω, καθ' ολας τās περιπτώσεις η εξακριβωσις της γνώμης του λαου υπέκειτο μόνον εις την Ιεριαν της εκκλησίας και αυτή εχει το δικαίωμα της ενθρονίσεως.

Νικολαίδης. Παραδέχεσθε και ότι εταν τα συνοδικά μέλη εκδικάζουν ενστάσεις εινε θεοπνευστα ;

Αραούζος. Δεν έχω την δύναμιν να εξιχνιάζω την θείαν θέλησιν, αλλά γνωρίζω ότι η σύνοδος εχει εκ των κανόνων το δικαίωμα της εξιλέξεως. Υποστηρίζει κατότιν τε κανονικόν της Συνοδου, ητις εργαζεται επί τη βάσει των κανονισμών της 15 Μαΐου 1900, ους υπέγραψαν οι δύο Μητροπολ και καθ' ους 4 συνοδικά μέλη υπό την προεδρίαν ενός μητροπολίτου αποτελοδσιν άπαρτίαν.

Σωζος, ερωτά αν εις τους κώδικας αναφέρεται άλλη παρομοία σύνταξις κανόνων.

Ο κ. Αραούζος άπαντά ότι δεν επροχώρησε τόσο εις

την εξέτασιν των κώδικων. Οι ηγούμενοι λαμβάνουσι μέρος εις τās συνόδους άφ' ου ηλαττωθη ο αριθμός των επισκόπων. Συμφωνει ότι οι κληρικοί πρέπει να περιορισθώσιν εις τās εκκλησιων φροντίδας, αλλά παρατρεπι δει μετά βαρύτητος ο κ. Κυριακίδης ώμιλησε περι των μοχλών των όρέων. Κατόπιν Ιρχεται εις την εξιστορησιν των φάσεων του αρχιεπισκοπικού, χαρακτηρίζει την εκ της συνοδου αποχώρησιν του Μ. Κιτίου ως άτυχη εμπνευστιν συνετέλεσσαν πολύ εις την σημερινήν κατάστασιν, ότι αι εκλογαι διεξήχθησαν μετ' απροβλέπτου πείσματος και ως συνέπεια υπήρξαν πολλαι ενστάσεις. Αλλά πρό πάσης αποφάσεως συνέβη το λυπηρόν επεισόδιον της διαμαρτυρίας του Μ. Κιτίου και των 45 αντιπροσώπων κατά του κανονικού της Συνοδου. Εις πάσαν προεξίν της αυτη προέβαινε πιστεύουσα ότι ορθώς ενήργει, καιτοι δε ειδικοί εδωκαν γνώμην ότι ειχε το δικαίωμα να προβῃ εις τās εξιλέξεις, εν τούτοις εθιώρησε κανονικόν να υπακούση εις την γνώμην των τριών Πατριάρχων και να σταματήση.

ΣΥΝΕΔΡΙΑ 27/9 'Απριλίου.

[Ο Αρχιγραμματιεύς καταθετει τρία τηλεγραφήματα πολιτών και του συλλόγου Ευσειείας Λεμεσοῦ διαμαρτυρομένων κατά της εσταγωγής του αρχιεπισκοπικού ν.]

Ο κ. ΑΡΑΟΥΖΟΣ συνεχίζει την άγόρευσίν του κατά της αρχής του ν. Δεν δυνάμεθα, λέγει, να επέμβωμεν δια νομοθετήματος, επερ δεν θα ήτο δικεόν υπό της εκκλησίας.

Σωζος. Πειος εμποδίζει την εκκλησία αυτήν, ην αναφέρει, να μάς δείξη τι να κάμωμεν δια να ειμεθα κανονικοί ;

Αραούζος. Έλαβες μέρος εις τās συτνήσεις και γνωρίζεις τās δυσκολίας.

Σωζος. Γνωρίζω ότι δεν ήλουσι να εργασθώσιν.

Αραούζος. Η εκκλησία θέλει λύσιν προερχομένην εκ εκυτης εν συνεργασία με τον Κιτίου.

Σωζος. Όστε η Σύνοδος του κ. Αραούζου παραδέχεται κατ' αρχήν ότι δυνάμεθα να φέρωμεν νομοσχέδιον, αρκει να το συντάξη εκείνη.

Αραούζος. Η σύνοδος, ην και χθες εν τηλεγραφήματι ο Πατριάρχης εκάλεσεν Ιεράν Σύνοδον, δεν αναγνωρίζει εις το Νομοθετικόν το δικαίωμα να νομοθετήση, άλλ' αυτή να κάμη Κανονισμόν της εκλογής, ον να υποβάλη υπό την έγκρισιν της Κυβ. Η εσταγωγή τοιούτου ν. θέτει ετικίνδυνον αρχήν. Διότι τι επιχειρήματα θα εφερον οι εισηγηταί του αν μετά μίαν δετιάν άλλη πλειεψηφία εν τῷ Νομοθετικῷ εφερε ν. περι όλως εξαιρετικής περιπτώσεως καθαιρέσεως αρχιεπισκόπου ;

Κυριακίδης. Δεν πρόκειται μήτε περι χειροτονίας μήτε περι καθαιρέσεως ταυτα εινε ισωτερικά δικαιώματα της εκκλησίας τῶρα πρόκειται περι εκλογής αντιπροσ. υπό του λαου.

Αραούζος. Έδειξα ήδη ότι το 29 άρθρον τελειώνει την εκλογήν χωρις ν' αφήσθι κανέν δικαίωμα εις άλλα σώματα. Δεν βλέπω την ανάγκην μέτρων τοιούτων εξαιρετικών, άτινα χωρις να υπόσχωνται οριστικήν λύσιν θα γεννήσωσι σκάνδαλα. Ο άγορευών κατόπιν λέγει ότι αν απέτυχεν η σύνοδος εις τους δύο γνωστούς Ιεροκλήρυκας, επρεπεν όμως να επαινεθῃ και διότι εφρόντισεν ώστε τῶρα να εχη η νῆσος καλούς Ιεροκλήρ.

Συναντώμεθα με τον εισηγητήν του ν. ότι μάς χρειάζεται μια δύναμις, ητις επιβαλλομένη να φέρη την λύσιν, άλλ' η τοιαύτη δύναμις δεν δύναται να εινε η προτεινομένη, εικα της αντιδράσεως και των κωλυμάτων άτινα εύρίσκει. Δεν μένει παρά η αδελφική βοήθεια των όμοδοξων εκκλησιών, ην υποδεικνύουν οι κανόνες, ην υπέδειξεν άλλοτε ο Κιτίου Καίρω επίσης συναντώμενος μετά του εισηγητου ότι πρέπει να τηρήσωμεν άθικτους τους δεσμους μετά των λοιπών εκκλησιών, αλλά προς επιτυχίαν τούτου δεόν να βαδίζωμεν εν άρμονία προς τās συμβουλās των, και αποφεύγωμεν πάν εναντίον αυτών. Η Ιερά σύνοδος εζήτησε τηλεγραφικώς την γνώμην του Πατριάρχου επί του ν. και Ιδου την άπάντησιν (εις άλλην στήλην.)

Σωζος. Το τηλεγράφημα το προκαλέσαν την άπάντησιν ;

Αραούζος. Εινε γνωστόν ότι η σύνοδος αποδοκιμάζει το νομοσχέδιον και φυσικά θα ετηλεγράφησε κυριστώσα το αντικανονικόν αύτου. Ο λαός όλος θα εύχαριστηθῃ πολύ περισσότερο αν, θυσιάζοντες προσωπικά και κομματικά, εύρωμεν τρόπον λύσεως κανονικής και τελειωτικής. Εάν οι νυν βουλευταί επί 20,000 ψηφισάντων κατά τās βουλευτικές εκλογάς ε-

πλειοψηφισαν κατά 2,500 μετά τόν πόλεμον επί τώσων πολιτικῶν θεμάτων, δέν ἐπιταί δτι δικαιούνται νά υπερβάλωσι τήν νομοθετικὴν ἐξουσίαν τῶν τώσων, ὥστε ν' ἀντιποιοῦνται δικαιώματα πατέρων ἐκκλησίας. Φρονεῖ δὲ δτι τσαύτη πλειοψηφία δέν ἀπαλλάττει τήν Κυβ. τῶν ὑποχρεώσεων, ἀς ἀνέλαβεν ἀπέναντι τῆς ἐκκλησίας καὶ δτι τούναντίον πρέπει νά ἐνισχύσῃ τήν ἐκκλησι. ἀρχήν, ἵνα φέρῃ λύσιν σύμφωνον πρὸς τοὺς κανόνας.

Ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Αὐστρίας, περιβεβλημένος διὰ τώσων ἀποστολικῶν τίτλων, ὅμως δέν ἐτελμήσεν ἐπὶ 30 ἔτη οὐδὲ κατὰ ἐν ἴωτα νά θίξῃ τήν κατάστασιν τῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησίας Βοσνίας καὶ Ἑρζεγοβίνης, καὶ μόνον διὰ μακρῶν διαπραγματεύσεων πρὸς τὸ Πατριαρχεῖον ἐκατόνισε ταύτην. Διότι οἱ ἐκκλησι. κανόνες δέν παραβιάζονται ὑπὸ νόμων, τεθέντες ὑπὸ τῶν ἀποστόλων καὶ τῶν ἱερῶν πατέρων καὶ δεχόμενοι ὡς ἱερὰ ἱερογρῆ. (ἀγαγιώσκει τὸν κανόνα.)

Ὁ κ. ΣΩΖΟΣ ὥρα 3.15 ἀναλαμβάνει τήν ἀπάντησιν δριμύτατα καὶ μὲ πολλὰς ἀποκαλύψεις. «Μετὰ προτοχῆς, λέγει, παρηκολούθησα τήν ἀγόρευσιν τοῦ ἐντ. φίλου μου δίοτι τὸν ὑπέθετα ἐφωδιασμένον μὲ τὰ ἐπιχειρήματα τῶν προσώπων, ἀτινα ἐστειλαν ὑπόμνημα ἐναντίον ἡμῶν ὡς ζητούντων πράξεις ἀντικανονικάς. Ἐνόμιζα δτι ἐμπειυτέμος αὐτὸς ἐκ τῶν θεοπνεύστων τούτων πατέρων θά μᾶς ἐπειθεν δτι ἀντικανονικῶς προβαίνομεν. Ὑπέθετα δτι θά μᾶς ἀπεδείκνυεν Ἀρείου καὶ αὐτὸς Ἀθανάσιος θά μᾶς ἐφραγγέλλωνε διὰ παράβασιν κανόνων, ὧν ἐφαντάσθη δτι εἶνε μόνος προστάτης. Δυστυχῶς ἠπατήθη. Τα ἐπιχειρήματά του ἦσαν πτωχὰ, οἱ λόγοι του ἀπλῶς λέξις καὶ θεωρίαι ἀνευ πρακτικῆς σημασίας. Καὶ διὰ τοῦτο ὡς πιστὸν τέλνον τῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησίας, ὡς ἀληθῆς τηρητῆς τῶν ἱερῶν κανόνων, ὡς γνήσιος πατριώτης ἔχων ὑπ' ὄψιν τὸ συμφέρον τοῦ λαοῦ, ὑποστηρίζω τὸ ν. τὸ προτεινόμενον ὑπὸ τοῦ κ. Κυριακίδου.

Ἡ ἐπὶ ἐπτὰ ἔτη ἐκκρεμότης τῆς λύσεως, ἣν οἱ τηρηταὶ τῶν κανόνων ὄφειλον νά ἐπιτύχωσιν ἐντὸς τριῶν μηνῶν, ἐπέφερε τήν καταστροφὴν τῶν συμφερόντων τῆς ἐκκλησίας καὶ τῆς πατρίδος δύναμαι νά εἴπω. Ὁ 25ος καὶ ὁ 26ος ἐν Χαλκηδὼν Οἰκ. Συνόδου διατάσσει ὅπως ἐντὸς τριῶν μηνῶν οἱ ἐπίσκοποι πληροῦσι χρεῖσάσαν θείσιν ἄλλως ὑπόκεινται εἰς τιμωρίας. Καὶ ὅμως οἱ «θεόπνευστοι» πατέρες κατηγοροῦσιν ἡμᾶς δτι κατστρέφομεν τοὺς ἱεροὺς κανόνας, ἐνῶ αὐτοὶ, ὅστινες ἱτάχθησαν τηρηταὶ τῶν τούτων καταστρέφουσι.

Δέν πρέπει νά ἐθελουσιφλῶμεν. Ἐάν εἴμεθα καλοὶ πατριῶται, καλοὶ χριστιανοὶ, πρέπει ἐφ' ἑσὸν εἶνε καιρὸς νά διορθώσωμεν τήν παραλυσίαν, ἣτις ὑπάρχει εἰς τήν ἐκκλησίαν, καὶ δέν πρέπει, φοβούμενοι δτι θά ἐκθίσωμεν τήν ἐκκλησίαν, νά κρύψωμεν τὰ ἔλκη τὰ ὑπάρχοντα σήμερον εἰς τὸ σῶμα αὐτῆς. Ἱερεῖς τῶν ἀκεφάλων θρόνων εὐρίσκονται ἐν παραλυσίᾳ, οὐδένα δὲ ἀρχηγὸν ἀναγνωρίζοντες σκανδαλίζουσι τὸν λαὸν ἀναμιγνύμενοι εἰς πταπὰς πράξεις, καὶ ἐν γένει χάρις δυσθεώρητον ἀνθρωπίνους λογισμοὺς ὑπάρχει εἰς τήν κατάστασιν τῶν. Ἡ εἰρήνη, ἡ ἀρμονία, ἡ ὁμόνοια μεταξὺ τοῦ λαοῦ, ἐχάθη. Χρησιμοποιοῦσιν ἐποδηπὸς ζήτημα ἐκάστου, ἐκλογῆς διδασκάλου ἢ μουστάρη ἢ ἐπιτροπείας, τὸ ἀάγουσιν εἰς τὸ ἀρχιεπισκοπικὸν ζήτημα, εἰς Κιτικὸν ἢ Κυρηναϊκὸν, καὶ ἐν γένει εὐρίσκόμεθα εἰς ἐπαίσχυντον κατάστασιν. Καὶ τὸ δυστύχημα εἶνε δτι αὐτοὶ, ὅστινες ὄφειλον νά διδάξωσι τήν εἰρήνην, τιθεταὶ ἐπὶ κεφαλῆς καὶ ἐξαπολύουσι τὰ μοναχικὰ τάγματα εἰς τὰ χωρία, ἵνα ἐπιτύχωσι τοὺς καταχθονίους σκοπούς τῶν.

Ἀραούζος. Νομίζω δτι τὸ ἐντ. μέλος ὁμιλεῖ μονομερῶς.

Σῶζος. Συμπάθω πρὸς τήν θέσιν τοῦ ἐντ. μέλους διότι μόνος ἐνταῦθα αἶρει τὸ βῆρος τῶν ἀμαρτιῶν τῶν ἐπτὰ παρελθόντων χρόνων. Λέγω ὅμως τὰ πραγματικῶς ὑφιστάμενα, ἵνα δείξω δτι ὀφείλομεν νά νομοθετήσωμεν ὅπως θέσωμεν τέλος εἰς τήν κατάστασιν. Δι' αὐτὴν ἡ λαϊκὴ ἀντιπροσωπεία ἔχει καθῆκον νά προνοήτῃ χωρὶς νά θίξῃ τοὺς ἐκκλησι. κανόνας, ὅστινες πράγματι δέν δύνανται νά θιγθῶσιν ὅχι μόνον ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τούτου ἀλλ' ὑπ' οὐδεμιᾶς ἀρχῆς.

Ἀνέτριξα ἀπαίτας καὶ τοὺς ἀποστολικούς καὶ τῶν Οἰκ. Συνόδων τοὺς κανόνας, ἵνα εὐρω ποτος ἐμποδίζει εἰσαγωγὴν ν. κανονίζοντος ἐκλογὴν ἀντιπροσώπων, ὅστινες θά ἐκλέξωσι τὸν ἀρχιεπίσκοπον, καὶ βεβαιῶ δτι οὐδένα εὐρον. Ἰδίως ἀνέτριξα τοὺς κανόνας, οὗς ἀναφέρει τὸ ὑπόμνημα τὸ σταλὲν ἐκ

τῆς ἀρχιεπισκοπῆς, καὶ δύναμαι νά βεβαιώσω τὴν ὑμ. Ἐξοχότητα καὶ τὸ Συμβούλιον δτι οἱ κανόνες οὗτοι κάθε ἄλλο ἢ ἐμποδίζουσι. Κατὰ τὸν ἀποστολικὸν κανόνα εἰς τὸν ἀρχιεπίσκοπον χρεῖται κοσμικῆς ἐξουσίας ἵνα ἀνέλθῃ εἰς τὸν θρόνον, ἀφοριζέσθω ὡς καὶ οἱ περὶ αὐτόν. Τὸν κανόνα τοῦτον φέρουσιν οἱ ὑπομνηματισταί. Οἱ ἐρμηευταὶ λέγουσιν δτι ἂν πρόσωπον, ἱερωμένον ἢ μὴ, γίνῃ ἀρχιεπίσκοπος διὰ τοῦ Ἡγεμόνος, ἀφοριζέσθω. Δηλ. ἂν ἐγὼ ἐζητοῦσα τὴν δύναμιν τὴν ὑμ. Ἐξοχ. καὶ ἐγενόμην ἀρχιεπίσκοπος δέν θά ἀνεγνωρίζομην. Τοιαύτην σχέσιν μὲ τὸ ζήτημα τοῦ ν. ἔχουσι καὶ οἱ λοιποὶ κανόνες, οὗς ἀναφέρει τὸ ὑπόμνημα, καὶ ἔχω τὸ βιβλίον τῶν εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Συμβουλίου.

Ἀνατρέχων ὅμως τοὺς κανόνας οὐδαμοῦ συνήτησα συνόδον μὴ ἐπισκόπων ἢ ἐξ ἑνὸς ἐπισκόπου καὶ κατωτέρων κληρικῶν. Ὁ καὶ ὁ 37 τῶν ἀποστόλων καὶ ὁ 19 τῆς Δ' Οἰκ. Συνόδου πραγματεύονται περὶ τούτων.

Ἡ γνώμη τοῦ Ἁγίου Κυρηναίου.

Μὴ εὐρίσκων κώλυμά τι ἐκ τῶν κανόνων ἐζήτησα καὶ τὴν γνώμην τοῦ ἐτέρου ὑπευθύνου τῆς ἐκκλησίας, τοῦ ἁγίου Κυρηναίου, διότι ἐγνώριζον τὴν τοῦ ἁγ. Κιτίου. Τὴν 23 Μαρτίου, μόλις μᾶς ἐστάλη τὸ ν., μετέβην εἰς ἀρχιεπισκοπὴν μετὰ τοῦ ὁρ. Θεοδοῦ, καὶ ἐπισκέφθη τὸν ἁγ. Κυρηναίον εἰς τὸ δωμάτιόν του. Ἐθετα τὸ ζήτημα σαφῶς ἐνώπιόν του, καὶ ὁ ἁγ. Κυρηναίος, ὃν ἀναγνωρίζω ὡς τὸ ἕτερον θῆμα τοῦ φρικτοῦ περιβάλλοντος, μοὶ ὡμολόγησε καθαρά δτι οὐδέποτε εἶνε ἀντικανονικὴ ἢ εἰσαγωγὴ εἰς τὸ Νομοθετικὸν ν. κανονίζοντος τὴν ἐκλογὴν ἀρχιεπισκόπου. Πρὸς τιμὴν δὲ τοῦ ἁγ. Κυρηναίου λέγω δτι ἐπροχώρησε καὶ περισσότερο, ζητήσας ὅπως κανονίσωμεν διὰ νόμων ἐπίτετος καὶ ὁλόκληρον τὸ ἐκκλησιαστικὸν ζήτημα, ἐν τῷ αὐτῷ δὲ ν. νά προνοήσωμεν ἐτι καὶ περὶ τρόπου κανονίζοντος ἐκλογᾶς ἐπισκόπου, διότι ταχέως θά χρειασθῶμεν νά πληρώσωμεν τὸν θρόνον τῆς Πάφου ἢ ἄλλον ἐάν ἤθελε κενωθῆ. Καὶ εἰς παρατήρησίν μου, δτι δέν θά ἦτο γενναῖον νά κανονίσωμεν τὸ ἐκκλησιαστικὸν ζήτημα ἐν ἐλλείψει δύο ἐπισκόπων καὶ δὴ ἀρχιεπισκόπου, κατελήξαμεν εἰς τὸ συμπέρασμα, ἵνα τὸ ν. τοῦτο γίνῃ ἀποδεκτὸν κατ' ἀρχήν, παραπέμφθῃ εἰς ὑπεπιτροπὴν ἐν ἣ καὶ ὁ κ. Ἀραούζος καὶ τὸ διευθετήσωμεν εἰς τὸ δωμάτιον τοῦ ἁγ. Κυρηναίου. Τὸν παρεκάλεσα νά μοῦ ἀποδείξῃ ἀντικανονικὰ σημεῖα ἐν τῷ ν., μοῦ εἶπε δὲ δτι τίποτε τοιοῦτο δέν ὑπάρχει ἀλλὰ πολλὰ προσβάλλοντα τὴν φιλοτιμίαν τῶν συνοδικῶν μελῶν!

Ἀνῆγγελα ταῦτα τῷ ἁγ. Κιτίου καὶ τὸν παρεκάλεσα νά συναντηθῆ μετὰ τοῦ ἁγ. Κυρηναίου, ἵνα θέσωσιν ἑμοῦ τὰς βάσεις τῆς τροποποιήσεως τοῦ ν. Συνητήθησαν παρουσία τοῦ κ. Ἀραούζου καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ μου κατόπιν, οὐδέποτε δὲ ὁ ἁγ. Κυρηναίος ἐδήλωσεν δτι ἡ εἰσαγωγὴ τοῦ ν. εἶνε ἀντικανονικὴ ἢ ἀντιβαίνει εἰς τὸ διοικητικὸν σύστημα τῆς ἐκκλησίας.

Ἀραούζος. Παρουσία μου πάντοτε ὁ ἁγ. Κυρηναίος εἶπεν δτι δέχεται τὸ οὗτον ν., ἀλλὰ προερχόμενον ἐκ τῆς Συνόδου συμπράξει τοῦ ἁγ. Κιτίου, καὶ νά ὑποβληθῆ πρὸς ἔγκρισιν εἰς τὴν Κυβέρνησιν.

Σῶζος. Ὅτι λέγω ἐνταῦθα εἶνε ἡ ἀλήθεια. Ὅτι δὲ ὁ ἁγ. Κυρηναίος δέν ἐμεινε συνεπῆς εἰς τὰς δηλώσεις του ἐκεῖνας, ἀποδείξῃ τὸ ὑπόμνημα ὅπερ μᾶς ἐστειλεν. Ὅτι ὅμως ὁ ἁγ. Κυρηναίος εἶνε θῆμα τῶν προσώπων, ἀτινα τὸν περιστοιχίζουσιν, ἀποδεικνύει καὶ τὸ δτι παρουσία ἑμοῦ καὶ τοῦ κ. Ἀραούζου ἐδήλωσεν δτι δύνανται νά συνεργασθῶσι τὰ συνοδικὰ μέλη διὰ τὸ ν. Καὶ δταν τὸν ἠρώτησα ἂν μὴ δεχομένων τῶν συνεδινῶν, ὁ ἴδιος θά συνεργάζετο μὲ τὸν ἁγ. Κιτίου, εἶπε ναὶ καὶ ὅμως μετὰ τινα ὥραν εἶπεν «ὅχι, πῶς νά τοὺς ἀφήσω, τόσο καιρὸν εἶμαι μαζί των.»

Ἐκ πάντων τούτων φαίνεται δτι ἡ ἐκκλησία ὁμολογεῖ δτι τὸ Νομοθετικὸν ἔχει δικαίωμα νά κανονίσῃ ἐκλογᾶς ἀντιπροσώπων, καὶ δτι μόνον ταπεινοὶ κομματικοὶ λόγοι ἀγοῦσι τὰ πρόσωπα τὰ λέγοντα δτι εἶνε ἀντικανονικόν, ἵνα παρελκύσωσι τὸ ζήτημα, χωρὶς νά ἐννοῶ τὸν κ. Ἀραούζον.

Τὸ ἔγγραψεν ὁ ἀντιπρόσωπος τῶν Πατριαρχείων.

Κομμαστικῶς χθὲς ὁ κ. Ἀραούζος ἔλεγεν δτι οἱ σιτιζόμενοι ἐν τῇ ἀρχιεπισκοπῇ ἔλαβον παρὰ τοῦ Πατριάρχου τηλεγράφημα ἀποκαλοῦν αὐτοὺς Ἱεράν Συνόδον. Ἰδοὺ ὅμως τί εἶλεγε περὶ αὐτῶν ἐν τῇ ἐκθέσει του ὁ κ. Γεωργιάδης, ὁ ἀπεσταλμένος τῶν Πατριαρχείων. —

• Προτίνα πλεῖστα σχέδια εἰρηκτικῆς λύσεως, ἀλλ' ἀπερ-

«ρίπτοντο, διότι η λεγομένη Σύνοδος έφευρε μέθοδον ένστασε-
ων, ίνα άπορριψη πολλας έκλογας και φέρη τόν επιλαχόντα
«άγιον Κυρηναίος. Παρέστησα εις αυτήν τόν αντικανονικόν και
«άκυρόν της. Έδυσμήν, ως αντιπρόσωπος τών Πατριαρ-
«χειών ποιούμενος χρείαν της μεγάλης δυνάμειος μου, να κη-
«ρύξω τόν παράνομον της Συνόδου, αλλά τόν άπεφυγα ως μη έ-
«ρημικήν λύσιν και διότι άντελήφθην ότι η φιλη Βρετ. Κυβ. έ-
«ποστρέφεται τόν άγ. Κιτίου, ως εξήγαγον εκ τριών συνεντεύ-
«ξεών μου με τόν Άρμοστήν, όστις μου εξήφρασθη εύτω και
«εις έπίσημον γεύμα.»

Άραούζος. Τούτο εις έγγραφον έμπιστευτικόν, πώς τόν
έμαθον;

Θεοδότου. Και άλλα τριαντα ειπε εις χείρας μας, άτινα
θα έπιθύμει να έγνώριζεν ήδη ο φίλος μας.

Σωζος. Είπε άναγκαίον να ειπω ότι η έκθεσις αυτή φέρει
ημ. 28 Οκτωβρ., 1901. Ίδού έπίσης τί έγραφε:—

«Κατά τόν Άρμοστήν, η άγγλική Κυβ. έπιθυμεί τρίτον
«πρόσωπον διότι άποστρέφεται τόν άγ. Κιτίου, και ύπάρχει
«μυστική συνεννόησις μεταξύ τών Ισχυρών ύποστηρικτών της
«Συνόδου και της Κυβερνήσεως.»

Σύνδοδος άρα κανονική δέν ύπάρχει, άλλ' άνεύθυνοί τινες
μοναχοί, οτινες ρυσιάζοντες τόν άγ. Κυρηναίος κομματιζουσι,
θέλοντες να καταπιέξωσι τά δίκαια της πλειονότητος του λα-
ου. Κατερχόμενοι τών Μοιών των, παρά τούς κανόνες, άνα-
μιγύονται εις ζητήματα ξένα της άποστολής των και ζητοῦσι
να καταπιέξωσι και την μειοψηφίαν καθότι σήμεραν διά πρώ-
την φοράν έρχονται να ειπωσιν ότι αυτοί πρέπει να εκλέξωσι
τόν αρχιεπίσκοπον και ουχι ο λαός. Ρίπτουσιν εύτω τόν τελευ-
ταίον έβούζιον των κατά τών έλευθεριών του λαου, και λυποῦ-
μαι βλέπων ότι εις αντιπρόσωπος του λαου τούς ύποστηρίζει.

Άραούζος. Τούς ύποστηρίζω άν η πράξις των ειπε κανο-
νική. Ότι δέ ημείς δέν ειμεθα άρμόδιοι να κρίνωμεν, δεικνύει
και τόν άνευλαβές της γλώσσης του έμιλοῦντος.

Σωζος. Λυποῦμαι ότι η γλώσσά μου ειπε βαρεία κατ'
έκείνων, ους ύπερασπίζει ο φίλος μου, αλλά κατεξανίσταται
η συνείδησίς μου, διότι ειπε οι ύπεύθυνοι της καταστάσεως,
ει καταλασπώσαντες τά δίκαια, τά θέσμια και τούς κανόνες.
Και εξανίσταται η συνείδησίς μου κατά τών προστατών τών
Κολλεσιών και Τεκνοπούλων, ύβριστών της πατρίδος και εκ-
κλησίας.

Κατόπιν αναφέρει την σελίδα 74 της Ιστορίας του Φι-
λίππου Γεωργίου, καθ' ην οι Μητροπολίται άποτελοῦσι τήν
Σύνδοδον, εκλεγόμενοι υπό του λαου τών επαρχιών, ένφ' ο αρχιεπίσκοπος
εκλέγεται υπό του λαου άπάσης της Νήσου επι-
κυροῦνται υπό της Κυβ. και χειροτονείται υπό της Συνόδου,
όταν δέ πρόκηται περί σοβαρών ζητημάτων ο αρχιεπίσκοπος
καλεί τούς Μητροπολίτας και μετ' αυτών τά λύει συνοδικώς
κατά τούς κανόνες.

Ούδαμοῦ αναφέρεται ότι οι μοναχοί κάτέρχον-αι εκ τών
δρόμων ίνα λάβωσι μέρος εις άποφασεις τών επισκόπων. Δυνά-
μεθα να συνεργασθώμεν, και άν μας άποδειξωσιν έν τφ ν. αρ-
θρον θίγον τούς κανόνες, ειμεθα έτοιμοι να τόν τροποποιήσωμεν,
διότι συμφωνοῦμεν ότι οι κανόνες ειπε άδικτοι.

Οι Έπτανήσιοι.

Και άλλοι ορθόδοξοι ευρεθέντες υπό άγγλικήν διοίκησιν
έψηφισαν νόμον κανονίζοντα εκκλησιαστικά ζητήματα και εκ-
λογήν επισκόπων, και ουτοι ειπε οι Έπτανήσιοι, ών τόν πα-
τριωτισμόν πιστεύω θαυμάζει και ο φίλος μου. Ο νόμος των
δέ έπεκυρώθη υπό του Άρμοστοῦ και της Βασιλίσσης, έτε-
ροδόξων, άλλ' εύδολως έβλάβη η ορθοδοξία τών Έπτανησίων
ως φεβείται δι' ημάς ο κ. Άραούζος.

Τόν ν. τούτο προνοεί περί όλου του κυπριακου λαου, έ-
ξασφαλίζει την γνάμην του, δέν ειπε κομματικόν, εισήχθη χά-
ριν της ειρήνης και του γοήτρου της εκκλησίας. Οφείλει και
η ύμ. Έξοχότης να βοηθήση τούς οκτώ αντιπροσώπους της
πλειοψηφίας, ίνα έπιφέρωσι την ειρήνην. Έάν η ψήφος της
Κυβ. έμποδίση τούτο, η Κυβέρνησις θα υπέχη την ευθύνην.
Τότε θα έπίστευα εκείνο όπερ δέν έπίστευσα έως τώρα, ότι η
Κυβ. θέλει να ειπε διηρημένος ο λαός, ίνα βασιλεύη εκείνη,
άκολουθούσα την αρχήν του Μακιαβέλλη «διαίρει και βασιλεύει.»

Μετά τόν κ. Σωζον λαμβάνει τόν λόγον ο κ. Νικολαΐδης
υπερ του ν. μέχρι τών 6 μ.μ. ότε διακόπτεται η συνεδρία.

ΣΥΝΕΔΡΙΑ 28/10. Άπριλίου.

Ο Αρχιεπίσκοπος καταθέτει τρία τηλεγραφήματα εκ

Πάφου, ήτοι του τοποτηρητου και της διαχειριστικής επιτρο-
πής του θρόνου, του Συλλογου Εύσεβείας, και τών επιτροπών
των εκκλησιών Άγ. Θεοδώρου και Άγ. Κεντέου, διαμαρτυ-
ρομένων διά την ύποβολήν του ν. Ο κ. Χατζηγιάννου λέγει:
διαμαρτυρούμεθα έν ύπάρχει τοποτηρητής.

Ο κ. Νικολαΐδης συνεχίζει την άγορευσίην του και όμιλει
μέχρι τών 4.20 μ.μ. ότε λαμβάνει τόν λόγον ο κ. Χατζη-
γιάννου υπέρ του ν. και όμιλει μέχρι τών 6.20 ότε η συνε-
δρία αναβάλλεται.

ΣΥΝΕΔΡΙΑ 29/11. Άπριλίου.

Ο κ. ΘΕΟΔΟΤΟΥ λαμβάνει τόν λόγον υπέρ του ν. από
της 2.35 και όμιλει καθ' όλην την συνεδρίαν μέχρι τών 6.20.

ΣΥΝΕΔΡΙΑ 30/12. Άπριλίου.

Ο κ. Άραούζος καταθέτει έπίσημα έγγραφα προς δια-
λεύκανσιν μιας παλαιάς ύποθέσεως μεταξύ μοναχών και του
Ήγουμένου Κύκκου, περί της όποιας ειχε όμιλήσει ο κ. Θεο-
δότου, ίνα άποδείξη ότι εκκλησιαστικά ζητήματα άνετέθη-
σαν και άλλοτε εις διαίτησίαν κοσμικών.

Ο Μ. ΚΙΤΙΟΥ λαμβάνει τόν λόγον από τών 2.40 μέχρι
τέλους της συνεδρίας, ήτοι μέχρι τών 6.20. Λέγει ότι τόν ν.
έχει έλλείψεις ως πάν τοιοῦτον αλλά δέν ειπε άντικανονικόν.
Αναφέρει ότι πέρυσιν ο Μ. Κυρηναίος τφ ειπεν ότι ειπε άπο-
φασισμένος όριστικώς: να λύση τόν ζήτημα αλλά μετά τινας
ήμερας τφ ειπεν ότι πολλάκις ο άνθρωπος ειπε ήνάγκασμένος
να κάμνη ό,τι δέν φροει.

Προς τόν τέλος ο κ. Άραούζος διακόπτει διά να ειπη ότι
από του 1748 μέχρι του 1854 έν Κύπρω εξέλεγοντο υπό του
λαου τρεις και μεταξύ αυτών η Σύνοδος εξέλεγεν ένα ως αρ-
χιεπίσκοπον.

Ο Μ. Κιτίου άπαντά ότι δέν πιστεύει ο λαός να πωλή-
ση τά δικαιώματά του εις ημάς τούς κληρικούς. Έγώ δε
όστις επί της σημαίας μου έχω εργάζου, ίνα ο λαός άποκτή-
ση περισσότερα δικαιώματα δέν ειπε δυνατόν να εργασθώ προς
περιορισμόν αυτών.

Η συνεδρία άνελήθη διά τήν προσεχή Δευτέραν, ότε θα
συνέχιση την άγορευσίην του ο Μ. Κιτίου, ειπών, ότι θα όμιλή
δύο ώρας επί του τελευταίου τούτου σημείου, όπερ άνέφειν
ο κ. Άραούζος.

Τόν Συμβούλιον ειπε κατακόπον, και ιδίως ο Γραμματέυς,
ο Διερμηνεύς και οι Δημοσιογράφοι.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΜΑ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ

Η Ίερά Σύνοδος έτηλεγράφησε προς τόν Οικουμενικόν Πα-
τριαρχεον διά τόν αντικανονικόν του ύποβληθέντος εις τόν Νο-
μοθετικόν νομοσχεδίον περί εκλογής αρχιεπισκόπου, Ιλαβι δε
την εξής άπάντησιν, ήν και άνέγνωσεν εις τόν Νομοθετικόν ο κ.
Άραούζος:—

Ίερά Σύνοδος και Κιτίου.

Έκκλησία Κωνσταντινουπόλεως άποδο-
κιμάζει πάσαν πράξιν μή συνάδουσαν Ίε-
ροίς Κανόσι, πολιτεύματι αυτής. Εύχομαι
άδελφοί όμόνοϊαν και ένέσχυσιν άνωθεν έν
όδφ ταύτη.

ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΙΩΑΚΕΙΜ.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ ΑΝΣΩΜΑΛΙΑ

Είς τόν γραφεϊόν Λάρνακος.

Είς τόν Ταχυδρομικόν Λάρνακος άνεκαλύφθη άνωμαλία
καθ' ην μία ταχυδρομική έπιταγή 4 λιρών εκδοθεϊσα έν Ά-
λεξανδρεία, εξηργυρώθη άτι 14 λιρών εις βάρος του ταχυ-
δρομείου. Η Κυβέρνησις άπέστειλε τόν Γενικόν Έλεγκτήν
κ. Γκράναμ, όστις έπίστρεψεν ήδη εις Λευκωσίαν, ίνα ύπο-
βάλη έκθεσιν. Είς την εξαργύρωσιν της έπιταγής ειπε άναμι-
μιγμένοι εις δθωμανός και εις χριστιανός υπάλληλοι του Τα-
χυδρομείου. Μετά την έπιστροφήν του Έλεγκτου έν Λευκω-
σία, τόν ταμειωτήριον Λάρνακος έτηλεγράφησε προς την Κυ-
βέρνησιν ότι ο ειρημένος δθωμανός υπάλληλος ειχε ζητήση δά-
νειον 10 λιρών.

Χωρίς επί του παρόντος ν' άναμιχθώμεν καθόλου εις την
ύπόθεσιν, εκφράζομεν μόνον την πεποίθησιν μας εις τήν άμερο-
ληψίαν, την έντέλειαν τών άνακρίσεων και την δικαιοσύνην της
Κυβερνήσεως.